

ВИЗНАЧЕННЯ САПРОБНОСТІ ВОДИ ОЗЕРА ТЕЛЬБІН

О.О. Бірюков

Київський Палац дітей та юнацтва
вул. І. Мазепи, 13, м. Київ-10, 01010
e-mail: sasha2000bir@gmail.com

На масиві Березняки м. Києва знаходиться озеро Тельбін, і використовується мешканцями мікрорайону для рекреації.

Метою нашої роботи було продовження дослідження сапробності води озера Тельбін за мікробіологічним показником (загальне мікробне число —ЗМЧ), розпочатими у 2014 році, і проведення хімічних визначень рН, вмісту розчиненого кисню, заліза, аміаку, нітратів і фосфатів.

Матеріали та методи. Визначення загального мікробного числа води озера Тельбін проводили за методом Коха (розведення води з наступним висівом на поживне середовище м'ясо-пептонний агар). Хімічні показники визначали за допомогою хімічного комплексу фірми La Motte.

Результати. ЗМЧ води в озері Тельбін навесні 2014 року становило $5 \cdot 10^7$ КУО/мл, а восени збільшувалось до $5 \cdot 10^8$ КУО/мл, що відповідає полісапробній зоні. Восени 2015 року дослідження стану води озера Тельбін проводили щомісяця з вересня по листопад. У вересні ЗМЧ становило $2 \cdot 10^8$ КУО/мл, у жовтні — $3 \cdot 10^8$ КУО/мл, а у листопаді становило $4 \cdot 10^8$ КУО/мл. Ці показники ЗМЧ також відповідали полісапробній зоні.

Концентрація аміаку, нітратів, фосфатів, заліза як в 2014 р., так і у 2015р. не перевищувала ГДК для поверхневих водоемів: заліза – 0,05 мг/л, аміаку – менше 0,5 мг/л, нітратів – 0 мг/л, фосфатів – менше 1 мг/л, рН становило 7,5.

Визначення наявності у воді розчиненого кисню за методом Вінклера показало, що ступінь насиченості води озера Тельбін киснем дорівнює 8 мг/л.

За результатами проведених нами досліджень, вода в озері Тельбін знаходиться у задовільному стані. ❧

УДК 582.282 (477.83:292.452)

КЛАСИФІКАЦІЯ ЕКОЛОГІЧНИХ НІШ КСИЛОТРОФНИХ ГРИБІВ

Я.Ю. Бублик, О.С. Климишин

Державний природознавчий музей НАН України
вул. Театральна, 18, м. Львів, 79008
e-mail: bublykyaroslav1302fungi@gmail.com

Проблема еконіш у ксилотрофних грибів є однією з найменш розроблених в науковій літературі, оскільки на це впливає складність методичних і методологічних підходів [1]. Як зазначав свого часу Ю. Одум [2], еконіша включає в себе як фізичний простір, що займає організм, так і функціональну роль організму та його положення відповідно до градієнтів зовнішніх чинників (вологості, температури тощо). Ці аспекти еконіш обумовлюють фактично необмежене число їхніх варіантів. Виділити, а тим більше дослідити всі еконіші ксилотрофних грибів практично нереально, а їх повний опис дійсно може перетворитися у нескінченний ряд біологічних характеристик і фізичних параметрів. Тому було поставлено завдання виявити і класифікувати найбільш поширені еконіші дереворуйнівних сапротрофних грибів, які є перспективними з погляду доступності для досліджень.